CINE VA FI CAMPIOANĂ DE TOAMNĂ?

CU ȘAPTE ETAPE INAINTE DE FINAL CELE MAI MARI ȘANSE LE ARE UNIVERSITATEA CRAIOVA

Mai sînt, așadar, șapte etape de disputat și stagiunea de toamnă a echipelor din prima divizie se încheie. Din nefericire, foarte multe dintre partidele jucate pînă acum nu au fost la valoarea promisă atît de fotbaliști cît și de antrenori în perioada precompetițională. Poate și faptul că a crescut numărul de echipe ce vor retrograda (pînă în toamna aceasta raportul era 1/5 ; acum el s-a modificat : 1/4) să fi contribuit la accentuarea tacticilor defensive. Cert este că tot mai puține dintre formațiile noastre se dovedesc interesate să practice un fotbal spectaculos, în care să predomine fazele care au făcut (iată că folosim timpul trecut...) deliciul spectatorilor de totdeauna. Și printre ele, printre acestea puține, Universitatea Craiova. Formația antrenată de **Constantin Cernăianu** s-a dovedit, de-a lungul celor 10 partide disputate pînă acum în cadrul Diviziei A, cea mai constantă a campionatului, realizînd partide bune acasă și parcă și mai bune în deplasare. Tocmai acestea din urmă — în mod firesc — i-au adus punctele care au instalat-o în fruntea plutonului. O talonează îndeaproape surpriza acestei toamne, F. C. Constanța, care a devenit pe Dinamo și Steaua, socotite aprioric ca având cele mai valoroase loturi, și pe o altă surpriză a acestei stagiuni, C.S.M. Reșița.

Întrebarea care tot mai mult începe să se audă este : vor cuceri craiovenii campionatul ? Au ei forța unei întreceri atît de dure și atît de lungi cum este întrecerea pe 1973—1974 ? Desigur, e prematur orice pronostic. Dar cum în cele 10 etape de pînă acum ne-am putut face o idee asupra valorii echipelor — stratificarea din clasament poate fi combătută de unele dintre ele — ne-am gîndit să vedem cine ar putea cuceri titlul — simbolic — de campioană de toamnă. Și pentru aceasta, cu programul în față, am „judecat" fiecare meci în parte, pronosticînd ce echipă va cuceri două puncte, un punct sau le va pierde pe ambele. Adică, așa ca în rîndurile de mai jos în care a însemnă meciul acasă, d-înseamnă partida disputată în deplasare, iar cifrele, punctele pe care — credem — le va cuceri fiecare echipă.

Desigur, foarte multe din „rezultatele" prevăzute de noi vor fi infirmate ; în multe cazuri ele vor produce surprize. Dar iată ce credem noi că se va întîmpla :

RAPID : Petrolul (d/0), **U.T.A.** (a/2), **Sp. studențesc** (a/1), „Poli" Timișoara (d/0), **C.S.M.** (a/2), F. C. Constanța (d/0), „Poli Iași (a/2). **Total 15 p.**

SPORT CLUB : F. C. Constanța (a/1), Jiul (d/0), **Univ. Craiova** (a/2), Dinamo (d/0), „Poli" Timișoara (a/1), St. roșu (d/0), **Steaua** (a/1). **Total 13 p.**

C.F.R. : „Poli" Timișoara (a/2), Univ. Craiova (d/0), **F. C. Argeș** (a/2), Steaua (d/0), **Dinamo** (a/1), **U.T.A.)** (a/1), Jiul (d/1). **Total 15 p.**

A. S. ARMATA : **Univ. Craiova** (a/1), Petrolul (a/2), Jiul (d/0), **Sp. studențesc** (a/1), F. C. Constanța (d/0), „Poli" Iași (d/0), **C.S.M.** (a/1). **Total 13 p.**

PETROLUL : **Rapid** (a/2), A.S.A. (d/0), St. roșu (d/0), **F. C. Constanța** (a/1), Sp. studențesc (d/0), „U" Cluj (a/2), Univ. Craiova (d/0). **Total 12 p.**

U.T.A. : **Sp. studențesc** (a/2), Rapid (d/0), „U" Cluj (a/2), F. C. Argeș (d/0), „Poli" Iași (a/1), C.F.R. (d/1), „Poli" Timișoara (a/1). **Total 14 p.**

JIUL : St. roșu (d/0), **S. C. Bacău** (a/2), **A.S.A.** (a/2), „U" Cluj (d/0), **Steaua** (a/1), **Dinamo** (d/0), **C.F.R.** (a/1). **Total 14 p.**

ST. ROȘU : **Jiul** (a/2), „Poli" Timișoara (d/1), **Petrolul** (a/2), „Poli" Iași (d/0), „U" **Cluj** (a/2), **S. C. Bacău** (a/2), Sp. studențesc (d/0). **Total 17 p.**

UNIVERSITATEA CRAIOVA : A.S.A. (d/1), **C.F.R.** (a/2), S. C. Bacău (d/0), **C.S.M.** (a/2), F. C. Argeș (d/1), Steaua (d/0), **Petrolul** (a/2). **Total 25 p.** -

F. C. CONSTANȚA : S. C. Bacău (d/1), Sp. studențesc (d/1), „Poli" Iași (a/2), Petrolul (d/1), **A.S.A.** (a/2), **Rapid** (a/2), „U" Cluj (d/0). **Total 24 p.**

DINAMO : „U" Cluj (a/2), C.S.M. (d/0), Steaua (a/1), **S. C. Bacău** (a/2), C.F.R. (d/1), **Jiul (a/2),** F. C. Argeș (d/1). **Total 23 p.**

STEAUA : **F. C. Argeș** (a/2), „U" Cluj (d/1), **Dinamo** (a/1), **C.F.R.** (a/2), Jiul (d/1), **Univ. Craiova** (a/2), S. C. Bacău (d/1). **Total 22 p.**

C.S.M. REȘITA : „Poli" Iași (d/0), **Dinamo** (a/2), **„Poli" Timișoara** (a/2), Univ. Craiova (d/0), **Rapid** (d/0), **Sp. studențesc** (a/2), **A.S.A.** (d/1). **Total 18 p.**

„U" CLUJ : Dinamo (d/0), **Steaua (a/1),** U.T.A. (d/0), **Jiul** (a/2), St. roșu (d/0), Petrolul (d/0), **F. C. Constanța** (a/2). **Total 15 p.**

POLITEHNICA IAȘI : **C.S.M. (a/2),** F. C. Argeș (d/0), F. C. Constanța (d/0), **St. roșu** (a/2), U.T.A. **(d/1),** A.S.A. (a/2), Rapid (d/0). **Total 17 p.**

POLITEHNICA TIMIȘOARA : C.F.R. (d/0), **St. roșu** (a/1), C.S.M. (d/0), **Rapid** (a/2), S. C. Bacău **(d/1),** F. C. **Argeș** (a/2), U.T.A. (d/1). **Total 17 p.**

F. C. ARGEȘ : Steaua (d/0), **„Poli"** Iași (a/2), C.F.R. (d/0), **U.T.A.** (a/2), Univ. Craiova (a/1), „Poli" Timișoara (d/0), **Dinamo (a/1).** Total 16 p. -

SP. STUDENȚESC : U.T.A. (d/0), **F. C.** Constanța (a/1), **Rapid** (a/1), A.S.A. (d/1), Petrolul (a/2), C.S.M. (d/0), **St. roșu** (a/2). **Total 16 p.**

Reiese că Universitatea Craiova va... ierna pe locul I, deținînd de atîta timp, ceea ce înseamnă și o opțiune importantă pentru titlul... plin pe care-l dorește atît de mult Craiova și echipa lui **Oblemenco.** Ea își va reduce însă avantajul la nu mai un punct față de F. C. Constanța. Următoarele trei locuri ar reveni — exact în ordinea clasamentului după 10 etape — fotbaliștilor de la Dinamo, Steaua și C.S.M. Reșița. Și abia de la locul 6 în jos ar urma modificările.

Va fi interesant de comparat clasamentul real, cel din seara zilei de 9 decembrie, cu acela întocmit acum.

Mircea TUDORAN

BUCUREȘTI. — Sub privirile lui Ion Constantin, Moldovan (CFR) respinge un atac al studenților
Foto : Paul ROMOȘAN

PUNCTE DE VEDERE LA DISCUȚIA INIȚIATĂ DE REVISTA „FOTBAL" PE TEMA :

ANTRENORII — LA ORDINEA ZILEI

Ancheta noastră, începută sub acest titlu în numărul trecut al revistei, a avut un mare ecou nu numai în lumea antrenorilor și a tehnicienilor, ci și în aceea a jucătorilor de fotbal, a spectatorilor, pe scurt, în lumea tuturor celor ce iubesc jocul cu balonul rotund. Tocmai de aceea, poate, numărul celor care ne-au scris ori ne-au telefonat este deosebit de mare. Intervențiile au fost nu numai numeroase, ci și pline de conținut, dovedind grija tuturor pentru rezolvarea acestei spinoase probleme a fotbalului nostru.

Pentru numărul de astăzi am ales trei materiale, cele trimise de ION ALEXANDRESCU, secretar general al F.R. Fotbal, TRAIAN IONESCU, antrenor, și MIHAI BÎRSAN, șef de lucrări la I.E.F.S.

Ancheta noastră nu se încheie cu acest număr. Vom continua să publicăm nu numai părerile sosite la redacție ci, prin alte articole, vom căuta să scoatem în evidență și alte fațete ale aceluiași subiect.

ION ALEXANDRESCU — secretar general al F.R.F.

SĂ PRIVIM CRITIC PERFECȚIONAREA TEHNICIENILOR NOȘTRI

ION ALEXANDRESCU

Întotdeauna am considerat că fotbalul unei țări poate fi excelent, foarte bun sau bun, dacă antrenorii pe care îi are sînt excelenți, foarte buni sau buni. Tocmai de aceea mi se pare că această temă pusă în discuție de revista „Fotbal" este de un real interes pentru socotul nostru.

Antrenorii reprezintă una din problemele fundamentale ale fotbalului, indiferent de țară și de perioada în care se află. Logic, deci, ca formarea și perfecționarea antrenorilor noștri să ne preocupe intens, în numele viitorului. Și în România sînt antrenori foarte buni și buni, sînt și dintre cei care pe parcursul activității s-au pierdut, rămînd cînd ceea ce trebuiau și puteau să facă. De aici și, implicit, de la necesitățile fotbalului nostru trebuie, cred, pornit, în abordarea problemelor de fond. Și sînt foarte multe de spus. Poate că problema principală în privința antrenorilor este relația dintre cluburi și antrenori. Fiind robii rezultatelor, mulți conducători de club dau vina exclusiv pe antrenori, pe care îi schimbă de la o zi la alta. Exemple sînt foarte multe în acest sens, ultimul număr al revistei „Fotbal" a publicat, de altfel, o semnificativă listă a înlocuirilor de la toate cele 18 divizionare A. Dincolo de rezultate ar trebui, însă, să privim critic organizarea, formarea și perfecționarea antrenorilor noștri, comportamentul în care există atîtea deficiențe. Să luăm, de exemplu, problemă formării antrenorilor. Una din căile formării lor este I.E.F.S. și facultățile de educație fizică. El bine, la 18 ani, un tînăr — care nu e obligatoriu să fi fost fotbalist — își dă bacul la Institut sau la facultatea de 3 ani și peste 3—4 ani devine antrenor. Dar dacă acest tînăr nu poate fi un executant care este distins pentru fotbal ? Dar cum să ne trebuiască reflectăm mai mult la acest aspect. Mă gîndesc că dacă un inginer face un stagiu de 3 ani după ce termină facultatea, și după absolvirea I.E.F.S.-ului ar trebui să organizăm un curs de perfecționare a antrenorilor, pentru cei care vor să lucreze în acest domeniu.

Sigur, sînt și foști jucători care trec direct la Divizia A ca antrenori, și unii dintre ei au dat frumoase rezultate, aș putea să mă refer chiar la ultimul an, cînd Nunweiller III. a cîștigat campionatul cu echipa Dinamo, în primul an de activitate a sa. Și la acest nivel al antrenorilor tineri cred că federația trebuie să găsească o modalitate de informare cu tot ce e nou pe plan mondial, fără a uita, însă, că baza o reprezintă studiul individual.

Și pentru că tot discutăm despre formarea antrenorilor de fotbal, se ridică încă un aspect demn de atenție. Din cei peste 1 700 de antrenori, cîți avem la ora actuală, numai circa 200 au normă întreagă. Prin asta vreau să spun că cei mai mulți, cei care nu trăiesc din fotbal, nu-și dau tot interesul și nu au nici responsabilități scrise, prea mari. Tot în viitor trebuie rezolvată și problema repartizării judicioase a antrenorilor în toate județele țării. Pentru că, sînt județe ca Botoșani, Olt, Gorj, Sălaj, Teleorman și Vaslui, care nu au nici un antrenor rădicat de prin partea locului. De aceea, consider că în viitor, cînd se vor mai face școli de antrenori, cursanții să fie înscriși pe baza recomandărilor venite de la comisiile județene, în funcție de necesități.

În a doua jumătate a lunii noiembrie va avea loc o consfătuire cu antrenorii și conducătorii centrelor de copii și juniori și ai secțiilor de fotbal de la școlile sportive. Vom avea de spus foarte multe atunci, bune și rele, despre munca de la acest nivel atît de important. Vom discuta și despre munca educativă care reclamă o tratare foarte atentă în fotbalul nostru, pentru că sînt mult prea frecvente „cazurile" de la comisiile de disciplină. Sub imperiul pumnetelor se face rabat disciplinei, uitîndu-se că a instrui înseamnă și a educa.

Dar, desigur, despre acest subiect atît de important nu se poate vorbi doar în cîteva rînduri !...

MIHAI BÎRSAN — șef de lucrări la I.E.F.S.

OPINIEZ PENTRU STAGIATURA OBLIGATORIE A TINERILOR ANTRENORI

MIHAI BÎRSAN

Punerea în discuție a unui subiect, atît de important și de mereu actual, ca acela al rolului și al profilei profesiei de antrenor, mi se pare de mare interes și utilitate. În general deosebit de oportun în momentul de față, în mod deosebit de oportun în momentul de față, cînd asemenea inițiative sînt privește, voi începe prin a vă spune cîteva cuvinte despre rolul pe care îl are în prezent în cadrul unor procese de instruire și educare a tinerilor fotbaliști, precum și despre unele aspecte ale activității actuale a antrenorilor, în general, pentru ca mai apoi să trec la prezentarea unor propuneri și sugestii care, în opinia mea, ar putea contribui la ridicarea pe o treaptă superioară a calității muncii de instruire și educare a tinerilor fotbaliști.

Pentru a ne putea face o imagine cît mai clară asupra rolului și importanței antrenorului în procesul de instruire și educare a tinerilor fotbaliști, este necesar să ne oprim, în primul rînd, asupra cîtorva aspecte ale muncii de antrenor, care, în opinia noastră, au o influență hotărîtoare asupra rezultatelor finale ale întregii activități de pregătire a echipelor de fotbal. Este vorba, în primul rînd, de aspectele care privesc pregătirea de specialitate a antrenorului, de nivelul cunoștințelor sale teoretice și practice în domeniul fotbalului, de capacitatea sa de a organiza și conduce procesul de instruire și educare a jucătorilor, de felul în care știe să folosească mijloacele și metodele de pregătire, de măsura în care reușește să-și educe jucătorii în spiritul unei conduite morale ireproșabile, în spiritul fotbalului modern, în spiritul unei discipline conștiente, în spiritul unei atitudini corecte față de adversari, de arbitri, de spectatori, de întreaga activitate sportivă.

Desigur, în cadrul acestui scurt material nu ne propunem să ne referim la toate aceste aspecte, ci numai la cîteva dintre ele, pe care le considerăm mai importante.

Cum aceleași lucru s-ar putea spune, în general, și despre celelalte instituții — evident mai tinere — de formare a cadrelor de antrenori, Criteriile de selecție sînt și aici realiste și judicioase. Rezultatele însă se situează sub nivelul cerințelor. De ce ? Pentru că **multi dintre candidații la facultățile de educație fizică și școala postliceală — obligați a îndeplini condiția de clasificare sportivă categoria a II-a — prezintă a deveritor eliberate, pe plan județean, această condiție a fost primit la specialitate cu activitate fotbalistică cu Însemnată nea B sau C. Firesc, nu mai vorbim fi și nedrept un bogat bagaj de specialitate, perspective de poată deveni pentru că nu a într-o echipă di jea actualelor ecție, în cadrul specializare ale confirmată de gul anilor, și obținute în fo loroase cadre trenori, indife competițional vat ca jucător Gh. Oaidă, numărul Gh. Ola, Gh. ciu, Gh. Bay, Cernăianu, V**

Motroc, P. Comăniță, N. Godeanu, Ion Ionescu („Poli" Timișoara), Ion Ionescu (Rapid), M. Maksani, Gh. Dumitrescu, C. Laurențiu, Fl. Halagian, Gh. Dragomir, C. Mareș, Ion Voica, R. Cosmoe, C. Oțet, D. Popescu, V. Sfetcu, M. Pigulea, Ene II, D. Nicolae-Niculae, Sorin Avram, A. Măndoiu, Nunweiller III, C. Oprișan, T. Dima, M. Rădulescu, C. Jurcă, T. Codreanu, L. Colceriu, Tîrcovnicu și mulți alții.

Cam aceleași lucru s-ar putea spune, în general, și despre celelalte instituții — evident mai tinere — de formare a cadrelor de antrenori. Criteriile de selecție sînt și aici realiste și judicioase. Rezultatele însă se situează sub nivelul cerințelor. De ce ? Pentru că **multi dintre candidații la facultățile de educație fizică și școala postliceală — obligați a îndeplini condiția de clasificare sportivă categoria a II-a — prezintă a deveri**torie pentru a fi ... la zi — ca o ... realizare — să ... competițională ... antrenor. Iată, ... se pretin- ... ca o ... de cunoștințe ... și frumoase ... pedagog, să nu ... antrenor numai ... facut parte din- ... vizionară, duste- ... criterii de se- ... lor alci se poate spu- ... ne că încep necazurile. Pentru că, în goană după cantitate **și în detrimentul calității, apare în evidența antrenorilor o importantă cifră de cadre, lipsite practic de pregătirea corespunzătoare,** și poate și de aceea fără preocuparea în perspectivă de a exercita profesia de antrenor. Corectivul în această situație ? Eliberarea **adeverințelor de clasificare** ... Dungu, E. Ban- ... C. Ardeleanu, C. ... Stănculescu, I. ...

TRAIAN IONESCU

NUMAI FOȘTII JUCĂTORI DE VALOARE POT (ȘI TREBUIE) SĂ DEVINĂ ANTRENORI

TRAIAN IONESCU

Avem foarte mulți antrenori, dar din păcate puțini profesează. Unii, pentru că primele lor întîlniri au coincis cu o neregulă, alții nu au voință pentru așa ceva. Eu cred că **selecționarea cadrelor s-a făcut într-un mod necorespunzător, gîndindu-mă în permanență ridicare calitativă a fotbalului nostru.** Ca să zic așa, „studiile universitare", adică activitatea practică a viitorului antrenor, au fost total ignorate. Căile de formare de pînă acum nu sînt cele fireștî. O serie de oameni care au avut la îndemînă dreptul de a hotărî modul de formare a antrenorilor, au comis greșeala de a nu credita elementele dotate, foști jucători valoroși, oferind astfel altora — rupți de practică — acest carnet de antrenor, elemente care nu au nici o chemare în această direcție. Și atunci cum să mai vorbim de progresul fotbalului nostru ? Nu știu dacă cineva și-ar duce copilul să-l opereze în medicină de pus niciodată mîna pe bisturiu ! Am dat acest exemplu ca să arăt că nu e ceea ce este o aberație în alte domenii de activitate, în fotbal este posibil.

Plecînd de la aceste considerații, îmi permit să vin cu unele amendamente și propuneri în intenția ca profesia de antrenor să fie permanent îmbunătățită și stimulată.

a) **CRITERIILE DE SELECTIE ALE VIITOARELOR CADRE** : activitatea practică metodico-pedagogică. Viitorii antrenori să fie aleși numai din rîndurile jucătorilor de Divizia A sau B înzestrați cu calități moral-educative dovedite de-a lungul anilor ;

b) **ȘCOALA DE ANTRENORI.** Se impune înființarea unei școli de antrenori cu durata de doi ani, cursuri fără frecvență. Aici să fie admiși numai jucători de Divizia A sau B, chiar și fără studii medii. Examenele să fie susținute în perioada de întrerupere a activității competiționale (iarna-vara). Acest curs să fie independent de actuala gîndire metodică a I.E.F.S. Să fie numiți cu lectori cei mai prichepuți antrenori, foști jucători internaționali, cu s ... și largi posibi ... o altă cale a ... rației speciali ... I.E.F.S. Anti ... să fie format ... patru ani de ... numai în acea ... la I.E.F.S. să ... de admitere t ... nul pentru sp ... și un altul se ... didații care vo ... universitare ... tății de predare. ... fi mărirea du- ... ării în cadrul ... norul de fotbal ... pe durata celor ... studii și pregătit ... să devină pro- ... fesori de educație fizică și care, în nici un caz, să nu primească și carnet de antrenor.

c) **SISTEMUL DE CLASIFICARE ȘI PROMOVARE.** Cel actual mi se pare absolut nerealist. Clasificarea antrenorilor trebuie să aibă la bază același criterii ca și în învățămînt. Adică antrenorul respectiv să fie obligat mai întîi să facă un stagiu de trei ani la centrele de copii și juniori, perioadă de timp necesară experimentării și formării. Abia după aceea să fie promovat, treptat, la echipe de Divizia C, B și, în fine, A. De pildă, șeful de promoție de la Facultatea de medicină nu devine imediat medic primar, ci are nevoie de anii și anii de zile pentru aprofundarea profesiei sale. Promovarea într-o categorie superioară să se facă pe criterii obiective, cu accent deosebit pe examene și realizări practice, nu ca pînă acum mai mult pe cunoștințele teoretice.

d) **REPARTIZAREA ȘI ANGAJAREA.** Să se facă pe baza cererii și ofertei, cu contract scris pe un anumit termen. Dacă între timp antrenorului i se desface contractul, clubul respectiv să fie obligat să-i plătească absolut toate drepturile pînă la expirarea termenului. A venit timpul ca antrenorul să nu mai depindă de simpatia sau antipatia unor conducători, sau — ceea ce este trist — chiar și a unor jucători. Pentru o mai mare stabilitate a antrenorilor propun înființarea unei asociații a antrenorilor din România, de tipul celor existente în alte domenii de activitate. Aceasta se impune mai ales dacă avem în vedere faptul că meseria de antrenor este atestată de lege. În cadrul unui asemenea organism, viabil, antrenorii își pot împărtăși reciproc cunoștințele, destăsurînd, în același timp, și o bogată și permanentă activitate tehnico-metodică.

e) **COLEGIUL CENTRAL.** Componența lui să fie stabilită prin vot de întreaga masă a antrenorilor. Colegiul central să aibă drepturi juridice, iar pentru buna desfășurare a activității — un secretar salariat.

UN SUBIECT PUS ÎN EVIDENȚĂ DE JOCURILE ETAPEI A 10-a A DIVIZIEI A

PE BANCA DE ACUZARE — ANTIJOCUL!

Ne înfiinăm din nou, fără plăcere și în același timp fără voia noastră, în paginile revistei, cu unul dintre acele subiecte despre care s-a scris și s-a vorbit atît de mult pînă acum, **ANTIJOCUL.** Prezent, duminică de duminică aproape, pe stadioane, în evoluția chiar și a celor mai bune formații ale țării, antijocul a devenit, se pare, în ultima vreme, forma de expresie tactică a acelora care se călăuzesc, în general, după principiul „scopul scuză mijloacele", convertind întrecerea sportivă propriu zisă într-o luptă oarbă, sărac în conținut fotbalistic și lipsită de spiritul combatant, caracteristic unei întreceri adevărate.

Depășind granița simplelor acte de nesportivitate, cărora le găsim cei mai adesea echivalentul regulamentar în obișnuitele faulturi, **antijocul s-a transformat sus, cel mai bun caz este pe cale să se transforme, azi, într-o manieră colectivă de acțiune, cu o diversitate de forme de manifestare, unele din ele — să recunoaștem deschis — deosebit de ingenioase.** Iată, de pildă, o echipă în deplasare, să zicem **F. C. Argeș,** în urmă cu cîteva etape la Bacău, găsește cu cale să-și automutilizeze spiritul ofensiv, puternic evidențiat în alte ocazii prin valoarea jucătorilor săi, practicînd un fel de **„apăr combat"** în propria jumătate de teren, prin repetarea exasperantă a posesiei între fundași și portar. Sau altă formulă, cum ar fi **A.S.A. Tg. Mureș,** adeptă fără rezerve a apărării în linie, folosită de multe ori fără discernămînt și numai cu intenția de a fragmenta întrecerea, renunțînd în fond la punerea în valoare a potențelor ofensive ale unor fotbaliști cu reale posibilități combative și de finalizare.

A devenit, de asemenea, o practică, jocul eminamente distructiv în cadrul căruia apărătorii nu mai sînt deloc preocupați ca, după recuperarea balonului, să se folosească în continuare de inițiativă pentru a pregăti acțiuni de atac consistente și eficace. Și mai menționăm, tot aici în contextul ideii de antijoc, suitele de simulări de accidente, destinate a trage de timp, jocul obstrucționist cu vădită intenție de a obține cîștig de cauză pe calea **impiedicării adversarului să acționeze și nu pe seama mobilizării integrale a capacității de luptă proprii. În sfîrșit, la același capitol, se mai poate înscrie și multi discutata temporizare, un fel de „armă a săracului", folosită în detrimentul spectacolului sportiv și adeseori fără rezultatele practice scontate.**

În ansamblu privit așadar, antijocul tinde — prin marea varietate a formelor și amploarea utilizării sale — **să devină principalul dușman al fotbalului propriu zis, amenințîndu-l pe acesta să fie degradat treptat, campionat de campionat, etapă de etapă. Și pentru ca să demonstrăm o asemenea afirmație, să aducem în discuție și cele mai recente argumente, oferite de ultima duminică competițională a primei noastre divizii.**

Așa de exemplu, la meciul de la Petroșani, **Jiul — Politehnica Iași,** numărul faulturilor (35) l-a întrecut cu mult pe acela al șuturilor la poartă (19). Aici intenția de fragmentare a jocului,

• APRECIERI BUNE PENTRU PARTIDELE DE LA TIMIȘOARA ȘI CONSTANȚA • UNDE ESTE SPIRITUL OFENSIN AL ARGEȘENILOR ? • O ADEPTĂ FĂRĂ REZERVE A APĂRĂRII ÎN LINIE : A. S. ARMATA • RECORD DE FAULTURI LA REȘIȚA, DAR NICI LA PETROȘANI COMBATANTELE NU S-AU... MENAJAT LA ACEST CAPITOL

de torpilare a ideii de angajament și disputată deschisă, a fost cît se poate de evidentă. Ca și la Reșița de altfel, în partida **C.S.M. — Steagul roșu,** unde cifra totală a infracțiunilor (53) indică o frecvență de un fault la aproximativ un minut efectiv de joc ! Nu prea departe de asemenea manifestări ale antijocului se înscrie și partida derby a etapei a X-a, **Universitatea Craiova — Dinamo,** presărată și ea cu multe neregularități, obstrucții și acte de nesportivitate, regretabile între multiplele aspecte pozitive ale nivelului prestațiilor fotbalistice pentru campionatului. Sărace în fotbal și — în compensație parcă — bogate în elemente de antijoc pot fi apreciate și partidele **Rapid — A.S.A., F. C. Argeș — Petrolul** și **Sportul studențesc — C.F.R.** în prima repriză.

Au fost însă, în această etapă a X-a, și două excepții de la regula antijocului, pe care ne face plăcere să le reamintim cu acest prilej. Este vorba de **Politehnica** din Timișoara, în care **Politehnica și Steaua au reinnodat, printr-un spectacol de calitate, o veche și frumoasă tradiție sportivă,** ca și meciul de la Constanța, unde atît gazdele cît și **U.T.A.** s-au străduit să evite tot ceea ce putea să submineze spiritul unei întreceri corecte, chiar și în condițiile în care rezultatul era destul de instabil, iar tensiunea jocului creștea, firesc, apropie considerabil.

Dar numai cu două asemenea exemple — puține desigur în balanța analitică a unei etape, și nu prea frecvente în întreaga economie a campionatului — nu ne putem declara mulțumiți, atîta timp cît antijocul (expresie a unor mari insuficiențe în pregătirea individuală și colectivă) continuă să fie dominant. Insatisfacția noastră nu este deloc subiectivă și nici izolată. Ea vine să se adauge și să confirme, în același timp, marea rezervă pe care o au masele de iubitori ai sportului cu balonul rotund față de fotbalul competițional, numărul tot mai redus în ultimul vreme al spectatorilor.

Pentru și de aceea, acum într-un moment de indiscutabilă „afirmare" a antijocului recomandările comitetului executiv al U.E.F.A., recent întrunit la Istanbul, ni se par deosebit de semnificative. Să le examinăm : **interpretarea corectă și uniformă a regulamentului și a regulei ofsaidului ; sancționarea severă a faulturilor comise în suprafața de pedeapsă ; combaterea jocului ultradefensiv, a jocului de tempizare, care afectează nivelul tehnic, spectacolul și sînt considerate ca o principală cauză a diminuării interesului spectatorilor față de meciurile de fotbal.**

Necesitatea unei ofensive hotărîte împotriva antijocului se face simțită, iar măsurile care se preconizează în acest sens invită și echipele noastre să acționeze ÎN SPIRITUL ÎNTRECERII SPORTIVE DESCHISE, ÎN IDEEA FOTBALULUI COMPETIȚIONAL DE CALITATE ȘI ÎN INTERESUL MARELUI NUMĂR DE IUBITORI AI CELUI MAI POPULAR DINTRE SPORTURI.

Mihai IONESCU

BUCUREȘTI. — În Giulești, tribune pline au tinut să asiste la victoria Rapidului în meciul cu A.S.A. Iată-l, în imaginea noastră pe Neagu, în plin efort. Dar Solyom, îngerul păzitor al porții mureșenilor (în dreapta fotografiei), e pregătit pentru intervenție
Foto : Vasile BĂCEAC